

வலை

(கல்வி அனுபந்தம்)

“கற்பவை கற்றுக் கற்றாங் கொழுக”

புத்தகம் 2

சுன்னாகம்: வெகுதாவியவஸ் பங்குனிமீ ௨௭௨ (9-4-39)

இல. 25

கல்விச் சிக்கனம்

சிக்கன சபையாருடைய கல்விச் சிக்கன முறைகளை வித்தியா சங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது. வித்தியா நிர்வாக மந்திரி சபையும் ஏற்றுவிட்ட தென நம்பக்கூடியதாக விருக்கின்றது. தலைமையாசிரியர்கள் சங்கம் சிக்கன சபையாரோடு கலந்ததனால், ஒரு புயனும் ஏற்படாது போயிற்று. உபாத்தியாய ருலகத்திற்கு நெருக்கடியான காலம் சமீபித்துவிட்டது என்று துணிபாகக் கூறலாம்.

சிக்கன சபையாருடைய முறைகள் இலங்கையின் கல்வி நிலையைக் கீழ் நிலைக்குக் கொண்டு வரக்கூடியனவாகக் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடங்களிலும் படிப்பிக்கும் உபாத்தியாயர்கள் தொகை ஏறக்குறைய அரைப்பங்கு குறைவடையும். பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு உபாத்தியாயரும் இவ்விரண்டு வகுப்புக்களைப் படிப்பிக்க நேரிடும். ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் ஐம்பத்தைந்து பிள்ளைகள்வரையில் இருக்கலாம். ஆங்கிலத்தில் பி. ஏ. பட்டதாரிகளுக்கு ரூபா. 50 தொடக்கம் ரூபா. 100 வரையில் சம்பளம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உபாத்தியாயர்கள் எத்தனையோ வருடகாலமாகக் கஷ்டப்பட்டு தங்கள் நிலையை உயர்வடையச் செய்ததெல்லாம் வீணாகப் போகப்போகின்றது. குறைந்த சம்பளம், கூடியவேலை முதலிய குறைகளின்றி இருந்த உபாத்தியாயர்களின் வருங்கால நிலைமை மிகப் பிரீதாபமாக விருக்கின்றது. சிக்கன முறை கையாளப்படுமாயின், நூற்றுக் கணக்கான ஆசிரியர்

வேலையின்றி இருப்பார்கள். பத்து வருஷ எல்லைக்குள் எப் பள்ளிக்கூடத்திலாவது வேலைக் கிடங்கிடைக்குமென்பது சந்தேகம்.

பிள்ளைகளுக்குப் பெருந்தொகைப் பணம் செலவு செய்து, உயர்தரக் கல்வி கற்பிப்பவர்கள் இலிக் கற்பியாது விட்டுவிடுவார்கள் என்பது திண்ணம்.

இந்த நெருக்கடியான சமயத்தில் நமக்கு நன்மை செய்ய வல்லவர்கள் நமது அரசாங்க சபை அங்கத்தவர்களே. அவர்கள் எல்லோரும் மெளனமாயிருக்கிறார்கள். கோக்கம் யாதென அறியோம். சிக்கன சபையாருடைய அறிக்கையைப் பூரணமாக ஏற்றுக்கொள்ளாத விதிற்கு அரசாங்கசபைக் ரூமிமையுண்டு. அரசாங்கசபை உபாத்தியாயர்களுக்கு இடைபூதிகள் ஏற்படாது, நன்மும் புரிவார்கள் என்பது நமது நம்பிக்கை.

ஆசிரியர் சங்கங்கள்

இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமுள்ள ஆசிரிய சங்கங்கள் தற்போதைய நெருக்கடியான சமயத்தில் என்னதான் செய்கின்றன வென்பதை அறியோம். இலங்கையிலுள்ள ஆசிரியர்களெல்லோரும் ஒருங்கு சேர்ந்து, சிக்கன சபையாருடைய அறிக்கையைப் பூரணமாக எதிர்க்க வேண்டும். இலங்கையின் எல்லாப் பாகங்களிலும் கூட்டங்கள் கூடிச் சிக்கனசபைத் தீர்ப்புக்களைக் கண்டிக்கவேண்டும். ஆசிரியர்கள் ஒத்துழைப்பார்களாயின் வெற்றி பெறுதல் நிச்சயம். உபாத்தியாயர்களுள் அரசாங்கசபையில் திரு. நடேசபிள்ளையும், திரு. ஜயாவும் இருக்கின்றனர். இந்த நெருக்கடியான சமயத்தில் இவர்கள் உபாத்தியாயர்களை வெற்றியுடையச் செய்ய முன் வருவார்களென்று நம்புகிறோம்.

பாஷை

தாய்ப்பாஷையாக அன்னிய பாஷையாக யாதுமும் ஒருபாஷையைக் கற்றலாவது பின்வருமாறு இருவகைத்தாம்.

A. ஒன்று அப்பாஷையைக் கற்றல், அதாவது அப்பாஷையை வழங்குதல் — வழங்கும் வழிகள் நாலு— (1) பிறர் பேசுவதைக்கேட்டு விளங்குதல், (2) தன் கருத்தை வெளிப்படுத்தித் தான் பேசுதல், (3) மற்றவர் எழுதியதை வாசித்துத் தான் விளங்குதல், (4) தன் கருத்தை எழுதி வெளிப்படுத்தல் என்பனவாம்.

B. மற்றவரை அப்பாஷையைப்பற்றிய செய்திகளை (அதன் இயல்)ப் படித்தல், அதாவது அப்பாஷையின் அமைப்புமுறை முதலிய செய்திகள் பலவற்றையும் படித்தல் என்பது — (1) இச்செய்திகளுட் சில அப்பாஷையை நன்கு படித்தற்கு — பேசிப் பயின்று கொள்வதற்கு — துணையாயிருப்பன. (2) சிலசெய்திகள் உயர்தரப்படிப்புக்குரியனவாய்ச் சிலருக்கு மனக்களிப்புச் செய்வன, எனினும் பாஷையைப் பயின்று அறிதற்கு அவையினைக் அவசியமானவை யல்ல என்பன. பாஷையைப் பற்றிய செய்தியே இலக்கணம் என்பது. அதனைப் படித்தலும் முற்கூறியபடி—1 உம் 2— உம்— இரு வகைத்தாம்.

பாஷையைப் பயின்று படிக்குங்கால் 1-ம் வகையாகிய இலக்கண விஷயங்களைப் பயிற்சியோடு ஒட்டிய பாஷைப் படிப்புக்கு உதவியாக அவசியம் அறிதல் வேண்டும், தனிப்பாடமாக வேண்டா. இது பாடசாலை யில் மாணவரது முதல் 4, 5 வருடகாலத்துக்கு உரியது — அதன்பின் இலக்கணம் ஒரு தனிப்பாடமாக 2-ம் வகையிற் குறிப்பிடப்படி கற்பிக்கப் படற்பாலது.

ii. பாஷை என்னும் பெரும் விஷயத்தில் அடங்கியுள்ள உபபிரிவுகள் வருமாறு.

A. பேச்சு: (1) பேசுதல் (2) கேட்க வாசித்தல் (3) உச்சரிப்பு

B. கண்வாசிப்பு (மொன வாசிப்பு) — கண்பார்த்த உள்ளத்தமைத்தல்

C. எழுத்து: (1) கையெழுத்து (2) எழுத்துக்கூட்டம், ஒழுங்குசெய்தல், குறியீடு. (3) கட்டுரை வரைதல் — அனுபவச்சித்தமான முறையாய் (Practical), தானே ஆதிதாய் உண்டாக்கி எழுத்தல்.

இத்துறைகளிலெல்லாம் பயின்று அவற்றைச் செய்யும் ஆற்றல் பெறுதலே பயனும்.

iii. இலக்கணம் கற்றலின் பயன், — வீட்டில் வழங்கும் பேச்சுத் திருத்தடைமுயதாயின் இலக்கணம் கற்றல் அலுவசியகம் — வீட்டுப் பேச்சு — சொல்லளம் வண்ணல் உபா. கடன் — வீட்டுப் பாஷையும் பள் விக்கடப்பாஷையும் — மாணவரது பேச்சை முதலி கிருந்திக் பயிற்றவேண்டிய சந்தர்ப்பம் — பேசிப் பயிற்செய்தலே முறை.

வாக்கு மனமற்ற மவுனிமவு னத்தருளே, தாக்கவும் என் அல்லலெல்லாந் தட்டிவ தெந்நாளோ.

பேச்சு வழக்கிலுள்ள ஒருபாஷையின் இரு அமிசங்கள் — கருத்தும், மொழியும் — கருத்து வாசிப்பினாலும் அனுபவத்தாலும் வரும்; கருத்தை வெளிப்படுத்தும் சொல் வல்லபம் காரியங்களை வெளிப்படையாகவும் தெளிவாகவும் சொல்லிப் பேசிப் பயிலுதலில் வருவது.

“கேந்தமிழும் நாப்பழக்கம். வைத்ததொரு கல்வி மனப்பழக்கம்” என்பதும் நோக்குக.

இலக்கணத்தால் கருத்து வளமாவது சொல்வளமாவது வருவதன்று. பாஷை அல்லது பேச்சு முந்தியது; இலக்கணம் பிந்தியது. இலக்கணம் பேச்சைச் செய்ப்பு செய்வது. இலக்கண அறிவிலாதவர் மொழிக் கணுள்ளதப்பு என்று தான் சொல்லவும் மாட்டார். வரையறை யில்லையாயின் ஒவ்வொருவரும் தத்தமக் கிசைந்தவாறு பேசி இடர்ப்படுவர் — வேறு அன்னிய மொழி கற்பார்க்கும் தம்மொழி இலக்கணம் பெரிதும் துணைச் செய்வது. தாய் மொழியேயாயினும் அதனை வருநதிக்கற்றல் அவசியம். இன்றேல் தம் முன்னோ ரழித்த முதுசொம் நமக்கு இல்லையாகும்.

iv. இலக்கணக்கல்வி பாடசாலைகளில் என்வெறுப் புகுரிய பாடமாயிற்று. பாஷையைப்படித்து அறிந்து நிபுணராதற்கு இலக்கண அறிவு வேண்டியதின்று என்பா ஒருசாரர். கல்போரும் கற்பிப்போரும் இதனை என் வெறுத்து ஒதுக்குவாராயினர் — காரணத்தை விசாரித்தால் குறையை நீக்கலாம். — இக்கால நிபுணரது கொள்கை, — பின்னா ஒன்றைப்பற்றித் தொடர்புற் சிந்திக்கவும், தன் சிந்தனைகளைத் தடையின் நித் தெளிவாய் எடுத்துச் சொல்லவும் வல்ல சக்தியைப் பெறுதற்குமுன் பாஷையின் இயல்பு, தன்மை, என்பவற்றை வேறாகப் பிரித்தெடுத்த ஆராய்வாதிய இலக்கணக்கல்வியைப் படித்தற்கு ஒருவித தகுதியும் அல்லது ஆதாரமும் அப் பின்னாக்கு இல்லையாகும், என்பது பாஷையைப் பயின்று அறியாதார்க்கு இலக்கணம் எதற்கு, சிரேஷ்டபாடசாலை மாணவர்க்கே இலக்கணம் கற்பிக்கப் பாலது — இது பழைய தமிழ் ஆசிரியர்களது கொள்கை.

“இலக்கியங்கண்டு அதற்கு இலக்கணம் இயம்பல்” என்றார், நன்தாலார். “இலக்கியத்தினின்று எடுக்கப்படும் இலக்கணம்,” “என்னின்றாயின் எண்ணெயுமின்று” என்பனவும் நோக்குக, இலக்கியப் பயிற்சி நிரப்பப்பெற்ற பின்னரே இலக்கணம் படித்தல் முந்தையோர் மாபு — அதனைக் கைவிட்டு முறைமாறுசுபத்துச் செய்யுள் தானும் படித்தறியாதார்க்கு இலக்கண விதிகளைப் படிப்பிக்கத் தொடங்கியதே இப்பாடம் மாணவர்க்குக் கசப்பாயினமைக்கு ஒரு காரணம், பேச்சோடும் இலக்கியத்தோடும் தொடர்பு படுத்தாது இலக்கணமென ஒன்று தனியாகவைத்துப் படிப்பித்த முறைகேடு. மற்றொருகாரணம், ஆரம்ப வகுப்புகளில் மொழியை நன்குபயின்று சொல்லமும் நிரம்பிய பின்னர் மேல்வகுப்புகளில் இலக்கணம்.

v. பாடசாலை மாணவர் கற்கவேண்டிய இலக்கணம்:—
அதனைப் படித்தால் அவர் சொல்வகைகளையும், சொன் முடிபுகளையும், சொல் தொடர்களையும் அறிந்து வாக்கியப் போருளை நன்கு விளங்கிக் கொள்ளுதற்கு அது உதும். துணையாயிருத்தல் வேண்டும்.

சிங்கள நீதிக் கதைகள் 2

தர்மம் வெற்றியடைகிறது.

வ. ந.

தர்மசீலர்கள் மிகுந்த கிராமமொன்று இருந்தது. அந்தக்கிராமத்திற்குத் தர்மபாலகிராமமென்றே பெயர். அக்கிராமத்திலே தர்மபாலகுடும்பத்திலே தர்மபாலனென்றொருவன் இருந்தான். அவன் கல்வி கற்பதற்காகப் பிறதேசத்திற்கு அனுப்பப்பட்டான்.

மிகுந்த திறமை வாய்ந்தவன்; 'பாடசாலை முழுவிதிலும் அவன் பெரிய கெட்டிக்காரன். ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் இவன் மேல் மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தனர்.

ஒரு நாள், ஆசிரியரது ஏகபுகாரம் — அருமையான புதல்வன இறந்துவிட்டான். எல்லாரும் அங்கு சென்றார்கள். தர்மபாலனும் அங்கு சென்றான். எல்லாரும் வாயிலும் வயிற்றிலுமாக அடித்துக்கொண்டு அழுதார்கள். தர்மபாலன் வேடிக்கையாற்றிச் சந்தாஷப்படுவது போன்று சிரித்துக் கொண்டிருந்தான். எல்லோருடைய கவனமும் தர்மபாலனின்மேல் விழுந்தது. அதிசயப் பட்டார்கள். சிரித்ததன் காரணம் யாதென விசாரித்தார் ஆசிரியர். தங்களுடைய சந்தையிலே இதுவரை ஒருவராவது இப்படி இளம் வயதிலே இறக்கவில்லை யென்றும், வயதுவந்துதான் இறப்பார்களென்றும், இங்குமாத்திரம் இப்படிப் புதினமான செய்க் க நடந்தால்தான் சிரித்ததென்றும் கூறினான் தர்மபாலன். எல்லாரும் பெரிய அதிசயமடைந்தார்கள்.

நாட்கள்கில சென்றன. ஆசிரியர் தம்மாணவர்களுக்குத் தலைவனாகத் தர்மபாலனை நியமித்துவிட்டுத் தேசந்தரம் செல்வதாகக் கூறினார். ஆட்டு எலும்புகளை எடுத்த முட்டையாகக் கட்டிக்கொண்டு தர்மபாலகிராமத்துக்குச் சென்றார் ஆசிரியர். தர்மபாலனது வீட்டுக்குச் சென்றார். தர்மபாலனது தகப்பனார் உபசாரம் செய்து வரவேற்றார். வந்த காரணத்தையும் தன்மகன் தர்மபாலனது சுகத்தையும் கூறும்படி வேண்டினார் ஆசிரியன். ஆசிரியர் துக்கமுடையவர்போலப் பரவீன செய்து "உன் மகன் இறந்துவிட்டான். அதைத் தெரிவிக்கவே வந்தேன். என்மகனை இறந்த துக்கத்திலும் கூடிய துக்கமாகவே எனக்கு இருக்கிறது." எனக்கூறினார். "இக்கதைகளைக் கேட்டவர்களைலோரும் வயிறு குலுங்கக் குலுங்க நகைத்தார்கள். ஆசிரியர் மனம் வேதனை மிக்கது. மன ஆத்திரத்தான் "ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்? தர்மபாலனுடைய எலும்புகளும் இதோ இருக்கின்றன" வென்று முட்டையைச் சுட்டிக் கீரணித்தார். எல்லோரும் மறுதரமும் அப்படியே சிரித்தனர்.

"என்மகன் இறக்கவில்லை. உயிரோடுதான் இருக்கிறான். அவனுடைய எலும்புகள் இவைகளல்ல. இவை ஆடு மாடுகளுடைய எலும்புகள், நீங்கள் சொன்ன

(தொடர்ச்சி 198-ம் பக்கம் பார்க்க)

தமிழ் சொற்களின் ரூபத்தைக் கொண்டு பொருள் சொல்லலாவது இன்னவகைச் சொல் என்றாவது சொல்லக் கூடாது—வாக்கியத்தில் வருந் தொடர்பு பற்றியும் நிலைபற்றியும் ஒரு சொல்லே வேறு வேறு வகைச் சொல்லாகும். ஒரு சொல்லுத்தானே தான் நின்ற நிலையில் இரண்டுவகைச் சொல்லாகத் தொழில் செய்யும். ஒரு சொல் வசனத்தில் நின்ற செய்யுந் தொழிலைக் கொண்டே அது என்னவகை என்று அறிபலாம். அதன் உருவத்தை நோக்கியன்று—ஒரு சொல்லினது பொருளையும் தொழிலையும் நோக்கியே அதற்கு இலக்கண முடிபு கூறல் முடியும். ஆசிரியர் இப் பாடத்திட்டத்தை அமைக்கும் போது இதற்கு அக்திவாரமாய் விளங்கும் மூன்று அம்சங்களையும் தெரிந்துகொண்டு அமைக்க. அவை:—(1) சொல், (2) சொற் பொருள், சொல் வாக்கியம், (3) சொன் முடிபு (4) சொற்றொடர் என்பன—அதனால் வாக்கியத்தின் அமைப்பு விளங்கும்—வெறும் இலக்கணப் பரிபாஷைச் சொற்களையும் விதிக்கையும் படித்தல் கேண்டா.

vi. தாய்மொழிப் பயிற்சிக்கு கருவியாகிய பேச்சு, வாசித்து விளங்குதல், எழுதுதல், என்பன முதலில் நன்றாக அமையச் செய்தல் வேண்டும். முதல் 4, 5, வருடகாலமும் கேள்வியினாலும் வாசிப்பினாலும் பேச்சு திருந்துதல்—சொற்களையும் தொடர்களையும் வைத்து வாக்கியம் இயற்றுதல், கதை சொல்லல் முதலியனவாய் மொழி முறையாகச் செய்யப்படுதல் வேண்டும். கீழ்ப்பிரிவு முதல் சிரேஷ்ட வகுப்பு வரையுள்ள எல்லா வகுப்பிலும் இப்பயிற்சி நடைபெறுதல்—தொடர்ந்து அணிபெறப் பேசுதல்—இப்படிப் பேசினவற்றை எழுதுதல்—கட்டுரைகள் வாய்மொழியாகச் சொல்லுதல்—இதனால் நாவன்மை உண்டாகும்.

வாசிப்புப் புத்தகங்களை விட வேறு பல புத்தகங்களை எடுத்து வாசித்துப் பரிலால்—பாஷை திருந்தும். சொல்வகை பெருகும்—கீழ்வகுப்பு முதல் மூன்றாம் தரம் முடியவுள்ள வகுப்பு மாணவர் இவ்வாறு பிழையல்லாமல் சுத்தமான பாஷை பேசும்பயின்று கொள்வர். இவர்க்குத் தனியே இலக்கணமென்று ஒரு பாடமில்லை. நாலாந்தரத்திலும் ஐந்தாந்தரத்திலும் இவ்வாறே பேச்சும் வாசிப்பும் என்பவற்றோடு சரவையத்துச் சில செய்யுதிகள் விளங்கி அறிந்து கொள்ளச் செய்யலாம், செய்யுள்களது வகைகளையும் அறியலாம். செய்யுள் நடைகளை நோக்கவும் அதன் கண்ணமைந்த தாளக் கட்டாகிய சீர்களையும் ஓசை வேறுபாடுகளையும், காதினால் உற்றுக்கேட்டு அறிந்து இன்புறச் செய்யலாம். செய்யுட்களில் வரும் மொனை எதுகைத் தொடை நயங்களை யறியலாம்.

வெம்பந்தர் தீர்த்தலகாரன் வேந்தன் திருநாள், சம்பந் தனையருளார் சாருநாள் எந்நாளோ.

வீரத் தாய்மார்

புகள் மாண்பு பொலிந்து விளங்கும் இந்நிலவுலகின் கண்ணே தோன்றிய மங்கையர்களுள் அச்சம் சிறிதுமின்றி அஞ்சாநெஞ்சம் படைத்த மாதர் வீரத் தாய்மாரென அழைக்கப்படுவர். வீரத்தாய்மார்களுடைய சரிதைகளைப் பண்டைய தமிழ் நூல்கள் எமக்குச் சிறிது அறிவுறுத்துகின்றன. அன்னார் செய்த செயற்களுக்குச் செயல்கள் தற்காலத்தினர் ஆண்கட்டுப் பெரிதும் அதிசயத்தைக் கொடுக்கின்றன.

முற்காலத்திலுள்ள பெண்மக்கள் கற்புடை மங்கை உர்களாயிருந்தமையினால் அச்சம் சிறிதுமின்றி வாழ்ந்து வந்தார்கள். அன்னார் தம் நாயகனையோ அல்லது தம் பிள்ளைகளையோ நாட்டு நன்மை கருதிப் போர்க்கூழ்ப்பச் சிறிதும் மனச் சஞ்சலம் கொள்ளாமற் தயாராயிருந்தார்கள் என்றால் அன்னோர் வீரத்தைப் பகரவும் வேண்டாமா? ஆதியிலிருந்த பெண்ணாயிர்தங்கள் போர் வந்தற்றகாலே தாமும் முன் சென்று படையணி வகுத்துப் போர் புரிந்து வெற்றி பெற்றனர் என்று சில தமிழ் நூல்கள் கூறுகின்றன. உதாரணமாகப் பிராணசு தேசத்திருந்த "ஊரன் ஒப் ஆக" என்னும் பெண் தன் நாட்டைப் பகைவர் சூழ்ந்து கொண்டதையறிந்து படையணி வகுத்துப் போர்க்குச் சென்றாளென உலக சரிதையிலிருந்து அறிகின்றோம்.

இன்னும்: ஓர் வீரத்தாய் தன் மகளைப் பார்த்தல் அப்பா! என் மகனே, நானின்ற செல்வனே, நாட்டையோ பகைவர் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்; இனி நீ வரவா இருப்பது அழகல்ல. உனது தந்தையோ இறந்து யட்டான். ஆகலின் நீ போர்க்குப் புறப்பட வேண்டும்". எனலும்: தாய் கூறியதை உற்றுக் கேட்டிருந்த அப் பண்ணிரு வயதுடைய பாலகன் "எந்தாயே! யான் போர்க்குச் செல்வதற்குப் பின்னிட்டுடனென்றருளலை. தந்தையோ இறந்த பட்டார் சிறியேன் போரிற் சென்று பரகதி அடைவேனாயின் நின் வாழ்வு நிலையென்றும் என்று அலமருகின்றேன். ஆகலால் எந்தாயே நீ விரும்பியதைக் கூறுதி" என்று சொன்னான். உடனே அது கேட்ட அன்னை "மகனே! நீ ஒன்றற்கு மஞ்சுவைண்டாம் போரிற் சென்று புகழுடன் மீழுகி" என்று போர் அணிகலன்களைத் தன் மகனிடம் கிட்டு உடைவாளைக் கையிற் கொடுத்து விடுத்தாளாயின் அன்னார் வீரமென்னே! பத்துத் திங்கள் வயிற்றில் வைத்துப் பரிந்து காத்து வளர்த்த ஓர் தாயானவள் தன் பிள்ளையைப் போருக்கு அனுப்புவாளா? மேற்போந்தவற்றை செய்யுட்களால் விளங்க வைக்கின்றேன்.

"சேபுறு வாட்டங்கண்டு செல்வத்தாய் மகன்பாற் சென்றே ஆயதோர் வாட்டமென்ன அறைகுவாய்ப்பாவென்று தாயெடுநிங் கருணையாலே சமூலியே கேட்கமைந்தன் தாயகண்ணீர் தோற்றமல் சொல்லுவான் விஞ்ஞவானே" (1)

எரின் சிவபோகம் இங்கிவற்கே யென்னவுழ், வாருங்கொள் செய்கையர் தாள் வாரம்வைப்ப தெந்நாளோ.

தமிழ் மஞ்சரி

(முதலாம் பாகம்)

[வித்தியாசாலகனின் உபயோகத்திற்குரிய தேனப் பரிசுரா புத்தக சபையாரால் 3-3-36ல் அங்கீகரிக்கப்பட்டது]

இந்நூல் செய்யுட்பாகம் வசனபாகமென இரு பகுதிகளாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. செய்யுட்பாகத்தில் தேசாபிமானம் பாஷாபிமானம் இலக்கியச் சுவை சொல்லிப்பத்தி நீதி என்னுமிவற்றை விளக்கக் கூடிய இனிமையான செய்யுள்கள் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வசனபாகத்தில் தெளிவான நடையில் இதற்காக எழுதப்பட்ட சிறந்த உரைநடைப் பாடங்கள் பதினெந்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூல் ஆறும் வகுப்புக்குரிய இலக்கிய பாடமாகப் பல பாடசாலைகளில் உபயோகித்து வருகிறார்கள்.

விலை சதம் 50

தனலக்குமி புத்தகசாலை, சன்னாகம்.

"அன்னையே என்னைப்பெற்ற அமுதமே அன்புமிக்க உன்னையே விட்டுநீங்க உளயின்றித் திகைக்கின்றேன் யான் அன்னதே யன்றிப்போருக் கஞ்சினேன் அல்வேன்சென்ற பின்னையே உன்னுடம்பு பேணுவா ரிலரேயென்றான்" (2)

"கண்மணிகேளாய்கேளாய் கவலையென்பொருட்டுவெண்டாம் மண்மகிழ் வேந்தன் ஆனே மாண்புறு கீடனென்றெண்ணி உண்மகிழ் வோடுசெய்தே உய்ப்புக முடன்மீளென்று பெண்மணி உரைத்த மமைத்தன்பேதைபோல்வருந்தினானே" (3)

தற்காலையுள்ள பெண்கள் அச்சமே சூழுகொண்ட வர்களாக வன்றே இருக்கின்றார்கள். வீரலக்குமியை அன்னார் வெறுத்துத் தள்ளுகின்றனர். மகவையோ, கணவனையோ, போர்க்கூழ்ப்புப் பின்னிடுகின்றனர். என்னே! இன்னோர் அறிவீனம்.

தற்காலத்திலும் சினு, ஸ்பெயின், அபிசீனியா முதலிய இடங்களில் போர் நடைபெற்றபோது நாட்டு நன்மைக்காகப் பல பெண்மணிகளும் அச்சம் சிறிதுமின்றிப் போர்க்களம் புகுந்து புத்தம் செய்தார்களெனப் பத்திரிகை மூலம் நாமறிகின்றோம்.

எம் தாய் நாடாகிய இந்திய தேசத்திலே பிறந்த சரோஜினிதேவி, கமலாதேவி போன்ற பெண்மணிகள் தற்காலே சுயராச்சியத்திற்காக எவ்வளவு வீரத்துடன் முயற்சி செய்கின்றார்கள். சுயராச்சியத்திற்காகத் தம் உயிரை விடவும் சித்தமுடையவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆ! இவர்களல்லவோ வீரத்தாய்மார். ஆகையார் பெண்மணிகள் யாவரும் வீரலக்குமியை உடையவர்களாய் எதற்கும் அஞ்சாது வாழ்ந்து புகழுடம்பை இப்புலியில் நிறுவின புலாலுடம்பை நீக்குவார்களாக!

சி. அரசாத்தின்ம் (180)

சைவ வித்தியாசாலை, உடுவில் தெற்கு

தமிழர் வீரம்

[நா. சிவபாதசந்தரம், தோல்புரம்]

(முற்றொடர்)

மகாத்மாகாந்தி

காத்தியும் ஓர் ஒப்பற்ற வீரனே! உண்மையே கொண்டொழுகும் உத்தமர். வாய்மையும் மெய்மையும் அவரிடம் உண்மையோடு ஒன்றித்து இலங்குகின்றன. வாசகர்களே! இந்நாளிலே அஹிம்சா வீரமூர்த்தியாய்— உலகமுழுதும் பரசிய உயர் புகழராய்—பகைவரும் மெச்சும் பண்பினராய்—பரதநாட்டின் தனிப்பெருந் தலைவராய் விளங்கும் வீரர் யார்?

“விடுகலை பெறுவீர் விரைவாக நீர்
கெற்றி கொள்ளுவீர் என்று உரைத்து எங்கும்
கெடுதலின்றி கந்தாய் திருநாட்டின்
கிளர்ச்சி தன்னை வளர்ச்சி செய்கின்றான்;
சடுகலும் குளிரும் உயிர்க்கு இவ்வீர
சேர்வூ வீழ்ச்சிகள் செண்டருக்கு இவ்வீர;
எயிலே அறப் போரினை என்ருன்
எங்கோ, மேதகம் எந்திய காந்தி.”

என்றும் பாரதியார் மகிழ்ந்து பாடி நின்றவர் மகாத்மா காந்தியடிகளன்றோ!

தென் ஆபிரிக்காவில் அங்குள்ள இந்திய மக்கள் உரிமைக்காகச் சாதவீகமுறையில் சத்தியாக்ஷரகப் போராட்டத்தை நடத்திய போது அவர் அடைந்த கஷ்ட நஷ்டங்களை அளவிட்டுக் கூறமுடியாது. எத்தனை முறை அவருடைய உயிருக்கு அபத்தான்கள் ஏற்பட்டன. நமது அடிசுள் தமது இளமையில் அன்னையிடம் பொய் கூற அஞ்சி திச்சார் பால் மேற்கொண்டிருந்த புலாதுண்ணலை ஒழித்தார். இங்கிலாந்திலிருந்த காலத்திலும் தமது அண்ணைக்குத் தந்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற வேண்டி நண்பர்களின் சினத்திற்கு அஞ்சாமல் மாமிச விருந்தை விட்டு எழுந்து சரேலென வெளியேறிச் சென்றார்.

“ஆரக் கண்டிகை ஆடையுக் கந்தையே
பா மிசன் பணியல் தொன்றிலார்
ஈர அன்பினர் யாதும் குறைவிலார்
வீர மென்னால் விளம்புந் தகையதோ”

என்ற சேக்கிழார் வாக்கின்படி இன்று இவ்வுலகில் பிரகாசிப்பவர் நம் அடிகளேயன்றோ. கந்தைக்கடர்; கண்ணீர் முதந்தாரம்; ஈசன்பணி; தாய்த்தொண்டு; ஈர அன்பு; நவீந்தோர் நட்பு ஆகிய இப்பண்புகள் எல்லாம் விண்மீன்கள் போல் விளங்குகின்றன.

எங்களை அன்னியர் மிக்க கேவலமான நிலையில் கருதினார்கள். இப்போது அவ்வெண்ணம் எரிழிற் பஞ்சு போலாகிவிட்டது. காரணம் யார்? நம் மகாத்மாகாந்தி அவர் லவர! அறியாமையிலும் அச்சத்திலும் அமிழ்ந்து கிடந்த இந்தியர்களைத் தட்டியெழுப்பி சுதந்தரத்

திற்காக எத்தகைய தியாகம் செய்யக்கூடிய நிலைமைக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டார் அல்லவா? இதனால் அல்லவா இம்மகானை இவ்வுலகம் போற்றுகிறது. அன்னார் எவ்வித ஆபுதமும் இன்றி மிக்க வல்லமை கொண்ட பிரிட்டிஷ் சக்கிராகிபத்தியத்தை ‘அஹிம்சா’ கொள்கையுடன் எதிர்த்ததைக் கண்ட உலகமே பிரமித்துவிட்டது. இந்த கைய தியாகமூர்த்தியை பாரத தேவி அடையப்பெற்றதுமேர் அதிஷ்டமே பெயலாம்.

விலேகானந்த சுவாமிகள்

இவரும் ஓர் ஒப்பற்ற வீரன். அடிமைத்தனத்தை வேர் அறுத்த சுதந்திரப் புருடர், நல்ல தீர்க்கதரிசி, மேலான் ஞானயோகி, இவர் இந்தியாவின் பெருமைகளை அயல நாட்டவர்களுக்கு விளக்கி இந்தியாவை மதிக்கச் செய்தவர். நாம் தமிழர். நம் சமயம் சைவ சமயம். இச்சமயமே மெய்ச்சமயம் என்று அமெரிக்கர் மதிக்கச்செய்தவர் இவரே. இந்தியரைக் கேவலமாய் மதித்த அமெரிக்கர்கள் சுவாமிகளின் உற்சாகமும், ஊக்கமும், உணர்ச்சியும் உண்டாக்கிய பிரசங்கத்தின் பிறகு தான் இந்தியரை மதிக்க ஆரம்பித்தனர். இவரின் அழகான, ஆவேசமான பிரசங்கத்தின் பின் அமெரிக்க ஐரோப்பியர் சிலர் சுவாமிகளுக்கு சீடரானார்கள். ஆவாசகர்களே! இந்த அமெரிக்கர்களை சுவாமியவர்கள் என்ன ஆபுதம் கொண்டு தனது தொண்டர்களாக்கினார். கூறுங்கள்? துப்பாக்கியா? பிரச்சியா? வெறுகுண்டா? இல்லை. உண்மை என்னும் உயரிய ஆபுதம் கொண்டல்லவோ சீஷர்களாக்கினார். பாருங்கள் அவரின் வீரத்தை! இன்றும் அங்கு ஓர் இந்துமத ஆஸ்யத்தையும் கட்டுவித்தார். ஆ! என்னே! சுவாமிகளின் பெருமை! என்ன சொல்லுவது! சமணர்களை வாதிட வென்ற ஞானசம்பந்தனே! அல்லது புரவலனுடன் புன்மொழி புகன்ற நாவக் காலசேனே! அல்லது குருந்த மரத்தடியில் குரு உபதேசம் பெற்ற மணிவாசகனே!!! என்றே கொள்ளவேண்டும்.

சுதந்தரமிழந்து செல்வமின்றி பெருமை கெட்டி அடிமைநிற் கிடந்த இந்தியரை விளித்து எழுமின்! விழிமின்! கருகிய கருமம் கைகூடும்வரை உழையின்! அறிமின்! என்று தட்டி எழுப்பியவரும் சுவாமியவர்களே. வாசகர்களே! பாருங்கள்! இவரின் தோற்றத்தை; வசிகாழுக்கத்தை; கம்பிரக் கருணைக் கண்களை; அஞ்சா கெஞ்சை; திண்டோலை. இவரின் கிருவுருவப்படத்தை நோக்கியவுடன் உங்கள் மனதில் உங்கள் அறியாமல் வீரம் எழுப்ப வில்லையா? காரணம் என்ன? வீரத்தின் திரண்ட உருவம் அல்லவா அவரின் கிருவுருவம்.

(தொடரும்)

திருமாவளவன்

1939-ம் ஆண்டு எளிவட்டபாடசாலை தராதரபத்திரவருப்புக்கு இலக்கிய பாடமாக கைக்கப்பட்டுள்ளது.

வில்ல சதம் 50

தலைக்குமி புத்தகசாலை, சன்னாகம.

பித்தாரை மயன்றறிந்து பேதைபோல் துத்தனப்பு, இந்த தமிழ்ச்சமத்தா மெய்புகழ்வ தெந்நாளோ.

அதிஷ்டம் அளித்தவர்

அந்தக் கிராமத்தில் இருந்தது நாற்பது ஐம்பது குடிசைகள் தான். இரண்டு மூன்று வளவுகளுக்கு ஒவ்வொரு குடிசை. குடிசைகளுக்கு வடக்குபுறம் ஒரே நெல்வயல்கள். வயலண்டை நின்று இன்னும் வடக்கே நோக்கினால் சில மலைத்தொடர்கள் தெரியும். கொஞ்சம் கிழக்குப் புறமாகக் கிராமத்திற்குச் சற்றுத் தூரத்தில் பறைச்சேரி இருந்தது.

இரவு பத்தமணியிருக்கும். அன்றுமாலை 1 மணி வரையும் முருகனுக்கு ஓயாத வேலை. பதைத்துப் பதைத்து அந்த வெயிலில் வேலைசெய்து கொண்டிருந்தான். பாவம்! சுமை இழுத்த மாட்டுக்கும் அவனுக்கும் வித்தியாசமே கிடையாது. அந்த வருஷம் நெல்லிளவு மிகவும் குறைந்தபோயிருந்தது. முருகனுக்கு அண்மைக்குச் சகிப்பாமாகக் கிடைத்தது ஒரே ஒருபடி நெல்லுத்தான். ஐயோ! பாவி! அந்த ஒருபடி நெல்லைக்கொண்டாவது எல்லோருமாக அகரவயிற்றுக் கஞ்சியாவது குடித்திருக்கலாம். இளைக்க, இளைக்க உளைத்தபொருளைக் கள்ளுக்கடைக்குக் கொடுத்துவிட்டானே பாவி!

தள்ளாடிக்கொண்டே பத்தமணிக்கெல்லாம் விட்டிற்கு வந்தான் முருகன். வள்ளி குடிசைக்கு வெளியில், முருகனுடைய வரவை எதிர்பார்த்திருந்தான். முருகன் கொண்டுவரும் நெல்லை இனியாவது சரிப்படுத்திப் பிள்ளைகளின் பசிக்கொடுமையைத் தணிக்கலாமென்று எண்ணியிருந்தான் அவள். பாவம்! அவள் எண்ணத்தில் மண் விழுந்தது! முருகன் வள்ளியைப் பார்த்தான். வள்ளிக்கு விஷயம் புரிந்து விட்டது. என் செய்வோமென்று தலையில் அடித்துக் கொண்டாள்.

“கஞ்சி கொண்டாடி!” என்றான் முருகன் தள்ளாடிக்கொண்டே.

“கஞ்சி ஏது? நீ நெல்லுக் கொடுத்தால் தானே” என்றான் வள்ளி. “நான் கொடுக்கவியலுமாம! மூதேவி நாயே! நீ என்னடி செய்கிறாய்!” என்று கூறிக்கொண்டே அவள் மயிரைப் பிடித்திழுத்துக் கொண்டு “பளிர், பளிர்” என்று இரண்டு அறை விட்டான். “ஐயோ! ஐயோ! என்னைக் கொன்றியே!” என்று கூச்சலிட்டாள் வள்ளி.

முருகனுக்குக் கோபம் தணியவில்லை. பக்கத்திலிருந்த ஏதோ ஒரு கலயத்தைத் தூக்கி நிலத்தில் வீசி னான். அந்த மட்கலம் சக்கல் சக்கலாக உடைந்து போயிற்று. அய்யய்யோ! அந்த உடைந்த துண்டோன்று பக்கத்திலிருந்த குழந்தையின் மீது பட்டுவிட்டது! பாவம்! குழந்தை! வீறிட்டலறி மூர்ச்சையாகி விட்டது. முருகனே குடிமயக்கத்தில் போய்ப் படுத்துக்கொண்டான். வள்ளிக்கு என்னசெய்வதென்று தெரியவில்லை. மூர்ச்சையான குழந்தைக்குக் கொஞ்சத் தண்ணீர் தெளித்துப் பார்க்கலாமென்றால், எவ்வளவோ பாடுபட்டு வாய்க்காலில் அள்ளிவந்த மணடி நீர் இருந்த, கலயத்தைத் தானே முருகன் உடைத்து விட்டான்! வள்ளி, கிராமத்திலிருந்து

தர்மம் வெற்றியடைகிறது

(195-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வது முழுவிதம் பெய்” என்று தர்மபாலினின் தந்தையார் கூறினார். ஆசிரியர் “ஆது உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?” எனக்கேட்டார். “எங்கள் சந்ததியார் தர்மசீலர்கள். அதர்மத்தையறியாதவர்கள். எங்கள் கிராமத்திற்குமே தர்மபால கிராமென்று பெயர். இதுவரை ஒருவராவது இளம் வயதிலே இறந்ததில்லை. வயதுவந்ததன் பின்பே இறப்பார்கள்” என்று அவர் கூறினார். இவர் மாத்திரமல்ல இன்னும் பலரும் இப்படியே கூறினார்கள். “நாம் தீவினை செய்வதன் பயனிலேதான் துன்பத்தை யடைகிறோம். இவர்கள் நல்லினை செய்கிறதனாலேதான் இன்பத்தை யடைகிறார்கள். நாடும்படியிருந்தாலென்ன? என்று பலவாறு ஆசிரியர் நினைத்தார். தான் பெய் சொன்னதற்கு மிகவும் வருந்தி மன்னிப்பும் பெற்றுக் கொண்டார்.

ஆசிரியர் அன்று தொடங்கியே தீவினைகளை ஒழித்தார். நல்லினைகளைச் செய்தார். தனது தேசம் சென்று, தர்மபாலனைத் தன் குருவெனக் கொண்டு தர்மத்தை நிலைநாட்டினார்.

ஈழகேசரி கல்வி அனுபந்தம்
தனிப்பிரதி விலை சதம்—3

25 பிரதிகள் விலை சதம்—50
தபாற் சேலடி வேறு

ஆண்டுச்சந்தா ரூபா 2.
முற்பணியின்றி அனுப்பப்படமாட்டாது

மத்திற்கு ஓடிப்போனார். அங்கே ஒரு பிராமணரிடம் கொஞ்ச நீர் கொடுக்கும்படி கேட்டான். அவருக்கு அசாதியகோபம் பிறந்தது. “மூதேவி நாயே! இந்தநேரத்தில் வந்தாயா. நீருக்கு? கழுதை! பேசாமல் போட” என்றார். வள்ளி எவ்வளவோ கெஞ்சினான். ஐயர் அசைவதாய் இல்லை. அவள் அதற்கு மேலும் மிகவும் மண்டாடினான். அத்தற்குமேல் அவளுக்குக் கிடைத்தது நாலுந்து பலமான அடிகள் தான். அந்தக்காலம் எல்லாம் இப்போது போய்விட்டது. அதோ! அந்தக் கிணற்றில் நின்று குடத்தில், நீர் அள்ளுபவன் தான் வள்ளி. அதோ! உல்லாசமாகப் பாடிப்பாடி வேலை செய்கிறான் முருகன். அதோ! சேரீக் குழந்தைகள் எல்லாம் சந்தோஷமாக விளையாடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். இவ்வளவிற்கும் காரணம் யார் தெரியுமா? ‘சென்னைச் சட்டசபைப் பிரதமபந்திரி ஸ்ரீ ச. ராஜகோபாலாச்சாரியார்’ அவர்கள் தான். அவர்களின் மதுவை ஒழித்தார். தீரிக் கணங்களுக்கு நல்லநீர்க் கிணறுகள் வெட்டுவித்தார். அவர்களுக்கு விடுதலை அளித்தார். சந்தேகமென்ன? அவரே அந்தச் சனங்களுக்கு அதிஷ்டம், அளித்தவர்.

(154) ச. வரதராசன்
பொன்னலை,

போதலூர் நடனியப் புத்தர்த்தை வாதிடவென்ற, காதலர். ஐயன் அன்பை வாஞ்சிப்ப தெந்நாளோ.

நன்றி மறவேல்

ஒன் வை முதாட்டியாரால் கூறப்பட்ட நீதிவாக் கியற்களுள் "மேற் கூறியதும் ஒன்றாகும். இதன் பொ ருள் யாதெனில் ஒருவர் நமக்குச் செய்த" நன்றியை மறக்கலாகாது என்பதே.

இந்த ஞாலத்தின் கண்ணே மனிதர்களாய்ப் பிற ந்த பாவரும் ஒருவர்க்கொருவர் உதவியின்றி வாழமுடியாது. தனக்கு ஒருவருடைய உதவியும் அவசியம் இல் லையேனக் கருதும் பெரும் செல்வந்தனும் பிறர் உத வியைத் தேடவேண்டியரும். மேலும் நமக்கு ஒருகால் நன்மை செய்தவர், பின்னும் பல தீமைகள் செய்த போதிலும் அத்தீமைகளை மறந்து நன்றியை மறவாது இருதயத்திலிருந்தி ஏற்ற சமயங்களில் அவருக்கு உத விபுரிய வேண்டும். இதை வற்புறுத்தியே,

"நன்றி மறப்பது நன்றன்று. நன்றில் தன்றே மறப்பது நன்று."

எனத் தெய்வப்புவரும் திருவாய் மலர்ந்திருக்கின்றனர். அவ்விதம் பிறர் செய்த தீமையை மறந்து, அவருக்கே நாம் திருப்ப நன்மை செய்வோமானால், அவர்கள் தம் குற்றத்தை யுகித்தறிவதோடு நற்புத்தியும் அறியக்கூடும். சூரியன் தாமரைப் பூவை மலரச் செய்கின்றான். யாகித் தாமரையே மேகங்கள் மழையைப் பொழிகின்றன. அவ் வாதே சூர்னேர்ப் பரோபகாரத்தைக் கடைப்பிடித்து, தம் சரிசுத்தையும் கவனியாது முற்றும் பிறர்க்கு உதவி புரிதலிலேயே சுழிப்பர். இவ்வித செய்கைகளை நாம் ஒரு மாதத்திலிருந்தும் அறியலாம். எவ்வாறெனில், சில மனி தர்கள் "கூடி ஒரு பெரிய விழுச்சத்தை வெட்டத் துவ க்கி அதனைச் சிறிது பாகம் தறித்ததன் பின் தாம டைந்த களைப்பை ஆற்றிக் கொள்ளுமாறு அவர்கள் மரத்தின் கிழலிலே தங்குகின்றனர். அப்போது அவ் விழுச்சம், அவர்களைத் தனக்குப் பொல்லாக்கிழைப்பவ ரெனப் பொருட்படுத்தாது தன் நிழலின் குளிர்ச்சியை அளிக்கின்றதன்றோ? அவ்வாறே பெரியோர்களும் தமக் குக் கெடுதி செய்ய முயலுபவர்களுக்குத் தாம் நன் மையே செய்வர். இதைக்கருதியே

"சாத்தனையும் தீயனவே செய்திடும் தாமவரை ஆந்தனையும் காப்பர் அறிவுடையோர்—மாத்தர் குறைக்குத் தனையும் குளிர் கிழலில் தந்து மறைக்குமாம் கண்டி மரம்."

என்று ஓளவையார் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

"எக் நன்றி கொன்றார்க்கு முயலுண்டாம், உய்வில்லை செய் நன்றி கொன்ற மகற்கு."

என்றபடி எவ்வகைத் தருமங்களை அழித்தவர்களுக்கு மீடேறும் வழியுண்டாம். இச்செய் நன்றியை மறந்த வர்களுக்கு ஈடேறும் வழியில்லை. கேவலம் மரங்கள்

ஒட்டுடன்பற் நின்று உலகைத் துறந்தசெல்வப், பட்டினத்தார் பதாகிரி பண்புணர்வ தெந்நாளோ.

கூட ஒருவர் செய்த நன்றிக்குப் பதில் நன்மை செய் கிறதெனப் பெரியோர்கள் கிழகுறித்தவாறு அருளியி ளியிருக்கின்றனர்.

"நன்றி யொருவர்க்குச் செய்தக்கா லந்நன்றி என்று தருக் கொலெனவேண்டாம்—நின்று தளரா வளர்க்கெங்கு தானுண்ட நீரைத் தலையாலே தான்ற ருதலால்."

மேலும்:—

"தினத்தின நன்றி செய்யிலும் பினைத்துணையாகக் கொள்வர் பயன் ரெரிவார்."

என்னும் ஆன்றோர் வாக்கின்படி பிறர் செய்யு முதவி தினையளவாயினும் அதை கல்லவர்கள், பணையளவாய்க் கொண்டு என்றும் மறவாது பிரதி உதவியைச் செய்ய முயலுவர். தியோர்கள் பிறர் செய்த உதவி பணையள வினதாயினும், (சரமில்லார் நெஞ்சுத்தார்க் கிந்த உபகா ரம் நீர் மேல் எழுதாதுக்கு நேர் என்பதற்கிசைய.) அதைத் தினையளவேனும் மதியாது உடனே மறப்பர்.

"காலத்தினால் செய்த நன்றி சிறிதெனிலும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது."

என்றும்,

"செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும் வானகமும் காப்பதரிது."

என்றும் பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஆதலின் இவைகளைச் சிந்தித்து இவைகளுக்கேற்ப நாம் பிறருக்கு ஏற்ற சமயங்களில் தக்க உதவி புரிய வேண்டும் என்பதே ஓளவைப்பிராட்டியாரது ஆழ்ந்த கருத்தென வுன்னி, நாம் நம்மாத் கூடுமனவரை பசொ பகார சிந்தனையைக் கடைப்பிடித்தொழுதுவோமாக.

வ-தினகரம்பிள்ளை
J. S. C. வகுப்பு
தட்டாதெருப்பாடசாலை

வெளிவந்துவிட்டது!

வெளிவந்துவிட்டது!!

விசாகப்பெருமானையரவர்கள்
இயற்றிய

அணியிலக்கணம்

(நிந்தமான பத்ப்பு)

விலை சதம் 35.

தலைக்குமி புத்தகசாலை, சுன்னூகம்.

இழகேசரி இளைஞர் சங்கம்

ஓர் பெரிய நற்செய்தி

குழந்தைகளை!

எல்லாரும் மகாநாடு மகாநாடென்று ஆவலாக இருந்தீர்களல்லவா! அந்த மகாநாடு வருகிற 22 ம் தேதிக்கு வைக்கலாமென்றுதான் நான்முன்னர் யோசித்தது. ஆனால் எனக்கு வந்த கடிதங்களிலிருந்தும், ஆசிரியர்கள் பலர் முறையீட்டினின்றும், எங்கள் பத்திராதிபர் புறு புறுப்பினின்றும் நான் இந்தத் திகதியைக் கொஞ்சம்போல் பின்போட நேரிடுகிறது. மகாநாட்டுக்குப் பெரியமனிதர் பிரசன்னமாயிருக்கவும், ஆசிரியர் தங்கள் மாணவர்களுடன் சொளகரியமாக வந்துபோகவும், 'கல்விமலர்' நல்ல முறையில் பிரசுரிக்கவேண்டும் நான் எங்கள் மகாநாட்டை வருகிற மேயி 20-ம் திகதி சனிக்கிழமை வைக்கத் தீர்மானித்துவிட்டேன். இந்தநாள் எல்லாருக்கும் வசதியைக் கொடுக்கு மென்பதுதான் என் நம்பிக்கை. பாட்டியும் அதேவிதத்தான் சொல்கிறார்! உங்கள் யோசனை யென்ன?

ஆகையால் நீங்கள் இனிமேல் கவலிக்கவேண்டியவை இவைகள்:

1. 'கல்விமலர்'க்கு கட்டுரை, கதை, படங்கள் முதலியன அனுப்பும் கடைசிக்கேதி 5-5-39.
2. மற்றும் மகாநாட்டுக்குப் பண உதவி முதலியனவும் அத்தேதிதான் கடைசியாக. கண்டிப்பாய்க் கடைசியாக.

'கல்விமலர்' விஷயத்தில் தாத்தாவுக்கும் பத்திராதிபருக்கும் பெரியபோட்டி ஏற்பட்டிருக்கிறது. தம்முடைய 'ஆண்டுமடல்' தான் சிறப்பாயிருக்குமென்கிறார் பத்திராதிபர். நான் எங்கள் 'மலர்' தான் சிறப்பாயிருக்குமென்கிறேன்! இதைப்பற்றியு தீர்மானம் கொடுப்பது நீங்கள் தான். அடுத்தவாரம் ஈழகேசரி ஆண்டுமடல் வெளிவரும். ஒரு மாதத்துக்குப்பின் 20-5-39-ல் எமது கல்வி 'மலர்' வெளிவரும். இரண்டையும் வாங்கிப் படித்து உங்கள் தீர்ப்பைச் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்.

இந்த வருஷம் கடைசியாக நான் உங்களைப் பேசுவதற்கு இன்றுதான் ஒரு சந்தர்ப்பம். அடுத்தமுறை நான் உங்களைச் சந்திக்கும்போது பிரமாதி வருஷமாகிவிடும். இரண்டு வாரமாவது நான் ஓய்வெடுக்க எண்ணியிருக்கிறேன். உங்களுக்கும் ஒரு ஆறுதலாக இருக்கட்டும். புதுவருஷம் பிறந்தவுடன் தாத்தாவுக்கும் பாட்டிக்கும் கடிதமெழுதுங்கள்.

என்பேராலும் பாட்டியின் பேராலும் எங்கள் அருமைப்பேரன் பேத்திகள் சகலருக்கும் ஆசீர்வாதங்களைக் கூறுகின்றேன்.

தாத்தா

பாழ்ப்பாணம்-மயிலிட்டி தெற்கு 'தீர்மானம்' தலைக்குக்கும் நா. பொன்னையா என்பவரால், சுன்னாகம் 'தலையாட்டியி' லுள்ள தீர்மானம் அச்சியந்திரசாலையில் 1939-ம் ஆண்டு சூன் 9-ல் குறியற்றக்கிழமை அச்சிடுவிகப்பெற்ற வெளியிடப்பட்டது.

தாத்தாவின் பதில்

தாத்தாத்தீனம்:—விஷயம் கிடைத்தது. முத்திரைகளும் கிடைத்தன. மலர் வெளியானதும் அனுப்பப்படும். பாட்டிக்கு இப்போது கொஞ்சம் சுகம். வருஷக் கொண்டாட்டத்துக்குப் புறப்படவை கட்டுவதற்காகவாவது பாட்டிக்குச் சுகம் வராது?

ஆ. சோமசுந்தரம்:—உமதெண்ணப்படி விஷயத்தைப்பேசலாம்.

S. ஜயமுகம் (184):—சென்றவாரம் நான் பதில் தெரிவித்துவிட்டேன். முத்திரைகள் பெற்றுக்கொண்டோம். 'கல்விமலர்' உமக்காக 'ரிசேர்வ்' செய்யப்படும்.

க. சுப்பிரமணியம் (253):—உம்மைச் சேர்த்திருக்கிறோம். கட்டுரை பிரசுரிக்க இவ்வாரம் இடம் கொஞ்சம் மத்திமாயைவால் அடுத்த கடைவைகளில் பார்த்துக் கொள்ளலாம்?

கே. முற்கானந்தன்:—கடிதம் பார்த்துக்கொண்டேன். மற்றும் விபரங்களுக்கு அடுத்த பத்திரிகை பார்க்கவும். புது வருடத்திற்கு எங்கள் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறக்கூடலாம்.

நா. காந்திகேசரி (172):—பழையபடி தோற்றப்பட்டு விட்டரா? எக்கே யென்றல்லவா பார்த்தேன். பிரவேச பரிஷதையில் சித்தியெய்தவீரென்றே நம்புகிறேன். பழைய முத்திரைகளை வைத்திருக்கும் S. சிவபாகம், முறையிலே பார்த்து, மானியம்-என்ற விவரத்திலிருக்கும் அங்கத்தவருடன் கடிதப் போக்கு வாத்துச் செய்தால் உமது முத்திரைகளை மாற்றியுயோசித்துக் கொள்ளலாம். தங்கச்சியிடம் அவையெல்லாம் பாட்டிக்குத் தவிரவென்று சொல்லிப்போடவும். சந்தோஷம்.

வி. துமரகவாய் (248) பாட்டுக் கிடைத்தது, 'மலர்' விஷயம் எனது இன்றைய கடிதத்தில் பார்த்தேன்.

கு. செல்வத்தம்பி (213) பேச்சுப்போட்டியில் எத்தனை யோபேர் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இதற்கான நிபந்தனைகள், விபரங்கள் பின்னர் தெரிவிக்கப்படும். விஷயம் நல்ல விஷயத்தான்.

நா. சீவசுப்பிரமணியம், (3) பரிஷதையில் சித்தியெய்தியது பாட்டிக்குத்தான் அதிக கத்தோஷமாயிருக்கிறது!

கே. சீவநாடியன், (219) விஷயங்களைல்லாம் பார்வையிடப்படுகின்றன. சித்திரப் படங்கள் வரையலாம். எனது இன்றைய கடிதத்தைப் பார்க்கவும்.

ஆ. நன்சீர்த்தம்பி, (248) தம்பி, கட்டுரை ஒவ்வொரு பக்கமாகத்தான் எழுதவேண்டும். கடுதாசியின் இரண்டு பக்கத்திலும் எழுதப்படாது. இவ்வாரம் இடமில்லை.

ம. க. நடராசா, (230):—புதிய பேரன்மாரில் பாட்டிக்குப் பெரிய அன்புதான். குடும்பம் பெரியதல்லவா?

புதிய அங்கத்தவர்

253. க. சுப்பிரமணியம் 254. அ. நடராசா.

புதுப்பித்த அங்கத்தவர்...எண் 1.

கல்வி மகாநாடு நிதி.

சி. ஜயமுகம் (கொக்கினாய்) ... 50 சுகம்.